

Arrest

nr. 217 891 van 4 maart 2019
in de zaak RvV X/ IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat K. VERHAEGEN
Rotterdamstraat 53
2060 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kameroense nationaliteit te zijn, op 21 september 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 17 augustus 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 24 oktober 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 27 november 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat J. SCHELLEMANS *loco* advocaat K. VERHAEGEN en van attaché C. CORNELIS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart afkomstig te zijn uit het dorp Muea, vlakbij de stad Buea. U behoort tot de etnie Bakossi en hangt het christelijke geloof aan.

*Op 9 november 2009 diende u een **eerste verzoek** om internationale bescherming in, op de luchthaven van Zaventem. Een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus werd door het Commissariaat-generaal genomen op 27 december 2017.*

Op 11 januari 2018 diende u bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen een beroep in tegen deze beslissing doch de beslissing van het Commissariaat-generaal werd gehandhaafd bij arrest (arrestnr. 198304) van 22 januari 2018. U keerde niet naar uw land van herkomst terug.

Op 1 maart 2018 diende u een **tweede verzoek** om internationale bescherming in bij de Dienst Vreemdelingenzaken.

Tijdens uw eerste verzoek om internationale bescherming verklaarde u dat u op 23 november 2016 gearresteerd werd door gendarmes die zagen dat u de vlag die uithing bij de school waar u als 'guidance counselor' werkte naar beneden haalde. Via omkoping kon u de gevangenis verlaten.

In het kader van uw tweede verzoek om internationale bescherming verklaarde u dat u zich houdt aan de eerder door u afgelegde verklaringen (verklaring meervoudige aanvraag dd. 9 maart 2018, punt 17).

U voegt hier aan toe dat u intussen vernam dat uw 2 broers - waarvan u eerder verklaarde dat ze op 22 september 2017 waren gearresteerd en gevangen gezet door de autoriteiten (zie weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus dd. 27 december 2017) - dood gevonden werden in de bush (zie notities van persoonlijk onderhoud dd. 25 mei 2018, p. 4-5).

U legde ter staving van uw tweede verzoek om internationale bescherming volgende stukken neer: een (1) USBstick bevattende een filmpje van het politiegeweld tegenover burgers in Kameroen en een filmpje van uw broers in het mortuarium, (2) foto's en artikels van het internet geplukt, (3) foto's van uw overleden broers en (4) kleurenkopies van de overlijdenscertificaten van uw broers.

B. Motivering

Na onderzoek van de door u ingeroepen asielmotieven in het kader van uw tweede verzoek en de stukken in uw administratieve dossier stel ik vast dat ik u noch het statuut van vluchteling, noch het subsidiair beschermingsstatuut kan toekennen.

Wat betreft de beoordeling in toepassing van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, moet vooreerst worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal naar aanleiding van uw tweede verzoek om internationale bescherming géén bijzondere procedurele noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigen.

Op grond van het geheel van de gegevens die actueel in uw administratief dossier voorhanden zijn, kan worden vastgesteld dat er zich géén bijkomende elementen aandienen noch door u worden aangereikt die hier een ander licht op werpen. Bijgevolg blijft de vorige beoordeling onverkort gelden en kan er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Vooreerst dient er te worden opgemerkt dat u in het kader van uw eerste verzoek om internationale bescherming vanwege het CGVS een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus ontving waarin enerzijds gesteld werd dat door **interne tegenstrijdigheden, incoherenties en tegenstrijdigheden met de landeninformatie geen geloof gehecht kan worden aan de door u beweerde aanleiding van uw arrestatie op 23 november 2016**. Aangezien de geloofwaardigheid van de aanleiding tot uw arrestatie door de Kameroense veiligheidsdiensten totaal ondermijnd was door tegenstrijdigheden en incoherenties, kon het Commissariaat-generaal ook geen geloof hechten aan de door u beweerde individuele vervolging die er rechtstreeks uit voortvloeide. Anderzijds stelde de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus dat u het evenmin aannemelijk heeft kunnen maken dat u vervolgd zou worden als gevolg van de beweerde arrestatie van uw vader en broers door de Kameroense politiediensten (zie weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus dd. 27 december 2017). Met betrekking tot de verklaringen die u aflegt in het kader van uw tweede verzoek en waarvan kan worden vastgesteld dat deze betrekking hebben op gebeurtenissen die volledig voortvloeien uit het asielrelaas dat u in het kader van uw vorig verzoek hebt uiteengezet, namelijk dat u op 23 november 2016 gearresteerd werd door gendarmes die zagen dat u de vlag die uithing bij de school waar u als 'guidance counselor' werkte naar beneden haalde, moet worden beklemtoond dat **uw vorig verzoek door het CGVS werd afgewezen wegens een fundamenteel gebrek aan geloofwaardigheid** en deze motieven door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen werden bevestigd. Het gegeven dat u naar aanleiding van uw huidig verzoek bijkomende verklaringen aanhaalt die volledig in het verlengde liggen van iets dat op geen enkele wijze als aangetoond wordt beschouwd, wijzigt hier niets aan en is op zich niet van aard om afbreuk te doen aan de vastgestelde ongeloofwaardigheid.

Immers, uw bewering dat u intussen vernam dat uw 2 broers dood gevonden werden in de bush (zie notities van persoonlijk onderhoud dd. 25 mei 2018, p. 4-5) staat u met onduidelijke kleurenkopies van lijken en een begrafenisceremonie alsook met een filmpje uit het mortuarium. Er kan echter gezegd worden dat deze stukken geenszins met zekerheid aantonen dat het hier om de lijken van uw broers gaat, en evenmin tonen deze stukken aan wanneer en in welke omstandigheden de betrokken personen zijn overleden. In het kader van uw eerste verzoek werd bovendien gesteld dat u geen begin van bewijs voorlegde die de arrestatie van uw broers door de politiediensten kon staven.

Daarnaast was het volstrekt onduidelijk waarom uw vader een doelwit zou zijn van vervolging door de Kameroense autoriteiten. Het CGVS concludeerde dat het feit dat u onjuiste, onvolledige en tegenstrijdige verklaringen aflegt over de politieke gebeurtenissen en factoren in uw directe leefomgeving, het bijzonder ongeloofwaardig maakt dat iemand uit uw onmiddellijke familie ook maar enige vorm van politiek engagement draagt, dat voor de Kameroense autoriteiten aanleiding zou kunnen geven tot doelgerichte vervolging (zie weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus dd. 27 december 2017).

Wat betreft de door u voorgelegde kleurenkopieën van de overlijdenscertificaten van uw broers kan enerzijds gesteld worden dat het hier om kopieën gaat en niet om originelen waardoor de authenticiteit ervan niet kan nagegaan worden. Bovendien bevatten de certificaten danig veel spelfouten dat de authenticiteit ervan betwijfeld kan worden. Daarnaast moet worden vastgesteld dat uit informatie waarover het CGVS beschikt, en waarvan een kopie in uw administratief dossier is gevoegd, eveneens blijkt dat er in uw land van herkomst een hoge graad van corruptie heerst en er allerhande documenten tegen betaling verkregen kunnen worden. Bijgevolg is de bewijswaarde van Kameroense documenten bijzonder relatief en zijn deze op zich niet van dien aard om afbreuk te doen aan de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw relaas.

Wat betreft het door u voorgelegde filmpje van het politiegeweld tegenover burgers in Kameroen en de door u voorgelegde foto's en artikels die u van het internet plukte kan gezegd worden dat het hier algemene informatie betreft die de door u beweerde persoonlijke vervolgingsfeiten geenszins kan ondersteunen.

Gezien er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen kan ter zake ten aanzien van u geen gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet weerhouden worden.

Naast de toekenning van een vluchtelingenstatus, kan een asielzoeker door het CGVS ook een beschermingsstatus krijgen ten gevolge van de algemene situatie in zijn regio van herkomst. Het CGVS benadrukt in dit verband dat artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet slechts beoogt bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Uit een grondige analyse van de actuele veiligheidssituatie in Kameroen (zie COI Focus Cameroun. La crise Anglophone. dd. 23 april 2018) blijkt dat Kameroen momenteel getroffen wordt door de zogenaamde "Engelstalige crisis". De protestbeweging van de Engelstalige bevolking van Kameroen transformeert zich in de loop van aantal maanden in een gewapende opstand met acties van een aantal radicale afscheidingsbewegingen. De situatie verergert in januari 2017, wanneer de onderhandelingen tussen de stakers en de overheid mislukken, en de boegbeelden van de protestbeweging worden gearresteerd. Tot september 2017 manifesteert de crisis zich in "ghost towns" operaties en de boycot van het onderwijs. Vanaf maart 2017 neemt het aantal secessionistische splintergroepen die openbare gebouwen, handelszaken en scholen in brand steken omwille van het niet-opvolgen van de "ghost towns" operaties en de boycot van het onderwijs, toe. Op 1 oktober 2017 betogen tienduizenden Engelstaligen op verschillende plaatsen in de regio's South West en North West om op symbolische wijze de onafhankelijkheid van de republiek Ambazonië uit te roepen. Deze vreedzame betogingen worden echter met geweld onderdrukt door de ordetroepen, waarbij er doden en gewonden vallen onder de betogers. Vanaf november 2017 komen er bovendien meer en meer gewelddadige acties van radicale afscheidingsbewegingen, in hoofdzaak gericht tegen officiële doelwitten, zoals de verdedigingsstroepen. De overheid reageert hierop met geweld, door het ontplooiën van militaire troepen. De veiligheidssituatie in de Engelstalige regio's wordt tussen november 2017 en maart 2018 gekenmerkt door gerichte aanslagen op hoofdzakelijk gendarmes en militairen die de dood van meer dan dertig gendarmes en soldaten veroorzaken. Een aantal radicale groeperingen maken zich ook schuldig aan ontvoeringen en het in brand steken van instellingen die zich niet aan de boycot houden. Vanaf december 2017 vinden er voorts confrontaties plaats tussen het leger en de secessionistische militanten. Deze militaire operaties die de secessionistische groeperingen viseren en waarbij er sprake zou zijn van burgerslachtoffers, vinden voornamelijk plaats in het departement Manyu, langs de grens met Nigeria, en in Kwa-Kwa in het departement Ndian, beiden in de regio South-West. Algemeen kan er gesteld worden dat de veiligheidsincidenten zich beperken tot de Engelstalige regio's van Kameroen, namelijk South West en North West, en dan nog vooral tot het departement Manyu in de regio South West, langs de grens met Nigeria. Naast de mislukte bomaanslag in Douala in september 2017 werden er sinds het begin van de crisis geen andere incidenten waarbij Engelstaligen zijn betrokken opgemerkt buiten de regio's South West en North West.

Bij het sinds oktober 2017 gepleegde geweld vallen er dus soms burgerslachtoffers, maar het aantal burgerslachtoffers wordt niet opgeëlijst, noch gecommuniceerd, dit zou een bewuste strategie van de Kameroense overheid zijn. Verschillende bronnen halen het gebrek aan toegang tot informatie over het aantal burgerslachtoffers in dit conflict van lage intensiteit aan. Het geweld veroorzaakt bovendien een zorgwekkende humanitaire situatie. Duizenden inwoners vluchten naar buurland Nigeria en tienduizend vluchten naar andere departementen die minder blootgesteld worden aan het geweld of naar de Franstalige regio's.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat het leven of de persoon van burgers in Muea actueel niet ernstig bedreigd wordt als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers uit Muea aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over het beroep

2.1. Verzoekschrift

Verzoeker voert in zijn verzoekschrift van 21 september 2018 een schending aan "van artikel 3 juncto 13 EVRM, de artikelen 48/3 t.e.m. 48/6 en 62 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ("Vreemdelingenwet"), artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming ('Kwalificatierichtlijn'), artikel 10 van de Richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (herschikking) ('Procedurerichtlijn'), artikel 27 van het Koninklijk Besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen, artikel 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, de motiveringsplicht, het zorgvuldigheids- en het redelijkheidsbeginsel als beginselen van behoorlijk bestuur".

Verzoeker meent dat motivering van de weigering van de subsidiaire beschermingsstatus gebrekkig is en het onderzoek "ruim ontoereikend".

Hij is van oordeel dat de gebruikte landeninformatie van 23 april 2018 "gedateerd" is "terwijl het conflict in verzoekers regio van herkomst recent escaleerde". Hij verwijst naar de "meest recente update van augustus 2018" van "International Crisis Group" dat spreekt over een verslechterde situatie in juli 2018 door veiligheidsincidenten in de aanloop van de presidentiële verkiezingen in oktober 2018, naar de VN-mensenrechtencommissaris die op 10 september 2018 verklaarde "dat de situatie in Kameroen de laatste maanden verslechterde en dat het geweld in de Engelstalige regio's toenam", naar de "databank van ACLED" waaruit zou blijken "dat er van mei t.e.m. augustus 2018 in Buea 17 veiligheidsincidenten plaatsvonden in 3 maanden tijd", naar een bericht van ACLED dat stelt dat de Engelstalige crisis de grootste politieke bezorgdheid is geworden en naar een artikel van 18 september 2018 van "The Guardian" dat spreekt over "een recente escalatie van het conflict".

Verzoeker benadrukt de onderzoeksplicht in artikel 10.3 van de herschikte Procedurerichtlijn en de samenwerkingsplicht in artikel 4 van de Kwalificatierichtlijn. Hij wijst dienaangaande nog op artikel 27 van het Koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen, op de artikelen 3 en 13 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: EVRM) en op de motiveringsplicht.

Vervolgens gaat verzoeker in op de criteria voor de toekenning van de subsidiaire bescherming. Hij verwijst naar rechtspraak van de Raad en stelt "dat dus niet enkel het aantal dodelijke burgerslachtoffers telt, maar ook moet worden gekeken naar niet-dodelijke schade aan personen zoals ernstige fysieke

verwondingen, ernstige geestelijke trauma's en ernstige bedreigingen van de fysieke integriteit". Hij benadrukt dat niet kan worden getwijfeld "aan het feit dat er zich in de Engelstalige regio's in Kameroen (Zuid-West en Noord-West provincie) een gewapend conflict afspeelt". Hij voert aan dat bij de beoordeling van de mate van het willekeurig geweld "de aard van de conflict gerelateerde incidenten en het aantal (dodelijke) burgerslachtoffers" een element is, maar dat ook "andere factoren, zoals ernstige mensenrechtenschendingen, de mate waarin het geweld burgers dwingt hun regio van herkomst te verlaten en de impact op het dagelijks leven van burgers, de toegang tot basisdiensten en andere socio-economische indicatoren, de bewegingsvrijheid, de situatie van terugkeerders en de beschermingsmogelijkheden door de overheid" in rekening moeten worden gebracht.

Verzoeker klaagt aan dat het onderzoek naar deze factoren door de commissaris-generaal "bijzonder summier" is. Waar de bestreden beslissing melding maakt van "een zorgwekkende humanitaire crisis", wijst verzoeker erop "dat duizenden inwoners zich gedwongen zagen te vluchten", dat "de mensenrechtensituatie in de Engelstalige regio's van Kameroen alleen maar verslechterd is sinds oktober 2016", dat "de Afrikaanse mensenrechtencommissie haar bezorgdheid [uit] over de inzet van soldaten in de regio, het disproportioneel gebruik van geweld tegen niet-gewapende burgers, het afsluiten van communicatiemiddelen zoals het internet, verdwijningen, arbitraire detentie en het verbod op vreedzame protesten", dat "ook Amnesty International de beperking van de vrijheid van meningsuiting en vereniging door de Kameroense autoriteiten [veroordeelt]", dat "Amnesty International [stelt] dat het recht op onderwijs ernstig wordt geschonden" en dat er sprake is van een "negatieve en paralyserende impact op de economie in de regio".

Verzoeker is verder van oordeel dat de informatie in het administratief dossier "niet alleen gedateerd, maar ook onvolledig" is met betrekking tot bovenstaande factoren.

Waar in de bestreden beslissing gesteld wordt dat "het aantal burgerslachtoffers, hoewel dit niet wordt gerapporteerd, beperkt is", ziet verzoeker niet in hoe de commissaris-generaal, ondanks het gebrek aan rapportering, "weet dat er slechts "soms" burgerslachtoffers vallen". Verzoeker meent "dat er sprake is van onderrapportering", "dat het aantal burgerslachtoffers moeilijk te evalueren is omdat er een nauwelijks betrouwbare informatie toegankelijk is", dat "erg weinig ngo's en media toegang [hebben] tot de conflictzone" en dat "de Kameroense overheid een bewuste strategie [hanteert] om niet te communiceren over het aantal burgerslachtoffers en enkel de militaire slachtoffers [oplijst]". Het door ACLED gehanteerde cijfer kan volgens verzoeker "dus niet worden aanvaard als een betrouwbare bron van het aantal burgerslachtoffers", gezien er simpelweg "geen betrouwbare informatie over het aantal burgerslachtoffers" is. Hij wijst op de vermeldingen in de COI Focus "dat de Afrikaanse mensenrechtencommissie disproportioneel geweld tegen ongewapende burgers vaststelt (p. 28) en dat de getuigenissen die UNHCR afnam bevestigen dat er wel degelijk burgers worden gedood bij het militair optreden tegen de separatisten" en dat "bij deze operaties tientallen burgers gedood [zouden] zijn en vele huizen in brand gestoken". Hij wijst op de bij het verzoekschrift gevoegde stukken (4, 7-9, 11, 13 en 17) waarin melding wordt gemaakt van burgerslachtoffers, waaruit volgens hem "blijkt dat er wel degelijk aanwijzingen zijn dat het aantal dodelijke burgerslachtoffers hoog ligt".

Verzoeker verwijst naar het arrest "HvJ 17 februari 2009 (GK), *Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 33*", naar "HM and Others (article 15 (c)) Iraq CG [2010] UKUT 331 (IAC), §§ 75-75 en Iraq CG [2012] UKUT 00409(IAC), § 114 en §§ 270-274" en stelt dat uit deze "rechtspraak duidelijk [blijkt] dat ook andere factoren, zoals de impact op het dagelijks leven van de burgers, de humanitaire situatie en de toegang tot basisdiensten en de mate waarin burgers op de vlucht zijn geslagen voor het geweld, meespelen in de beoordeling of er sprake is van willekeurig geweld". Hij citeert uit door hem bijgevoegde stukken (4, 9, 12 en 14-21) over de humanitaire crisis in de Engelstalige regio's, meer bepaald het aantal ontheemden, de stilliggende economie, de vernieling van scholen, de angst bij de burgerbevolking, "het aanhoudende geweld, aanslagen op scholen en dorpen", het "stijgend aantal ontvoeringen van onder meer gewone burgers", het "levend verbranden van ongewapende burgers en het gebrek aan basisvoorzieningen en het brutaal geweld tegen burgers en dat hen massaal doet vluchten" en de "gruwelijke getuigenissen". Volgens verzoeker blijkt hieruit "een grote impact op de leefomstandigheden van de lokale bevolking in de Engelstalige regio's in Kameroen", alsook "dat de perceptie van "conflict van lage intensiteit" van verwerende partij onterecht is".

Verzoeker verwijst naar het arrest van het Hof van Justitie "HvJ 30 januari 2014, *Aboucar Diakité v. de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen, § 35*" aangaande het in aanmerking nemen van persoonlijke omstandigheden bij het beoordelen van de subsidiaire bescherming lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Hij benadrukt dat hij (i) Engelstalig is, afkomstig uit Muea, een dorpje dichtbij de stad Buea, zijnde “*de belangrijkste stad van de Zuid-West provincie in Kameroen, één van de twee Engelstalige regio's*”; (ii) werkte als “*guidance counselor*” op een school en dat scholen geviseerd worden, (iii) geen netwerk meer heeft ter plaatse gezien zijn moeder en zus zich eind juli 2018 gedwongen zagen om te vluchten en momenteel in Franstalig Kameroen verblijven, zonder een stabiel inkomen of huisvesting. Hij voert aan dat hij “*omwille van deze elementen, in vergelijking met de doorsnee burger in Kameroen, een verhoogde kans [loopt] om slachtoffer te worden van het willekeurig geweld dat momenteel in Kameroen heerst*”.

Verzoeker vraagt de bestreden beslissing te hervormen en hem als vluchteling te erkennen, hem minstens de subsidiaire bescherming toe te kennen. In ondergeschikte orde vraagt verzoeker de bestreden beslissing te vernietigen.

2.2. Stukken

Bij zijn verzoekschrift voegt verzoeker “2. *Bustickets moeder en zus van 21 juli 2018 van Buea naar Bamungu, het busstation waar ze overstapten op een lokale bus naar Bafoussam*”, “3. *International Crisis Group - CrisisWatch, Latest Updates, Africa, Cameroon, August 2018*”, “4. *39th Session of the Human Rights Council, Opening statement by UN High Commissioner for Human Rights Michelle Bachelet, 10 September 2018*”, “5. *ACLEDA, uittreksel databank, periode: 01/05/2018 - 31/08/2018, land: Kameroen, regio: Buea*”, “6. *ACLEDA, Sourcing, A discussion of ACLEDA sourcing materials and processes, 28 december 2017*”, “7. *Foto's die vrienden, kennissen en inwoners uit dezelfde regio van verzoeker op Facebook hebben gezet*”, “8. *Journal du Cameroun, "Four Civilians killed in Buea", 31 juli 2018*”, “9. *Human Rights Watch, "These killings can be stopped". Abuses by Government and Separatists in Cameroon's Anglophone Régions, 19 juli 2018*”, “10. *ACLEDA, "Political violence in Anglophone Cameroon", 22 juli 2018*”, “11. *Le Monde, "Au Cameroun anglophone, un mort et plusieurs blessés dans l'attaque d'un convoi de bus", 10 september 2018*”, “12. *VOA News, "Violence continues to disrupt life in many parts of Cameroon", 12 september 2018*”, “13. *Amnesty International, "Cameroon: credible evidence that Army personnel responsible for shocking extrajudicial exécutions caught on video", 12 juli 2018*”, “14. *MO Magazine, Arne Gillis, "Engelstalige crisis in Kameroen escaleert tot vuile oorlog", 19 juli 2018*”, “15. *Amnesty International, "Cameroon: Anglophone régions gripped by deadly violence", 11 juni 2018*”, “16. *House of Commons Library, "The Anglophone Cameroon crisis: June 2018 update", Briefing Paper, 6 juni 2018*”, “17. *The Guardian, "Violence in Cameroon's anglophone regions 'spiralling out of control'", 18 september 2018*”, “18. *The Guardian, "Cameroon's military accused of burning alive unarmed civilians", 21 juli 2018*”, “19. *The Guardian, "I don't know where my family is: Cameroon's refugees flee brutality", 7 juni 2018*”, “20. *The Guardian, "This is a genocide: villages burn as war rages in blood-soaked Cameroon", 30 mei 2018*” en “21. *IRIN, "Cameroon's anglophone war, part 1: A rifle as the only way out", 12 juni 2018*”.

2.3. Over de gegrondheid van het beroep

2.3.1. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133*). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.3.2. Uit de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet en artikel 4, § 1 van de Richtlijn 2011/95/EU volgt dat het in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om de nodige relevante elementen te verschaffen om over te kunnen gaan tot een onderzoek van zijn verzoek om internationale bescherming. De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele basis en hierbij moet onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over

bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.4. Aangaande de vluchtelingenstatus

2.4.1. Verzoeker verklaart niet te kunnen terugkeren naar Kameroen omdat hij op 23 november 2016 gearresteerd werd door gendarmes en omdat hij intussen vernam dat zijn 2 broers - die beweerdelijk op 22 september 2017 werden gearresteerd door de autoriteiten - dood terug werden gevonden in de bush. Ter terechtzitting stelde verzoeker nog dat hij intussen gehoord heeft dat ook zijn neef is omgekomen.

2.4.2. Op 9 november 2017 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire bescherming, gezien geen geloof kon worden gehecht aan de door verzoeker beweerde arrestatie op 23 november 2016. De Raad bevestigde deze beslissing op 22 januari 2018 (RvV 22 januari 2018, nr. 198 304) en oordeelde onder meer dat verzoeker de aanleiding van zijn arrestatie door de Kameroense veiligheidsdiensten niet geloofwaardig maakte. Tevens werd geoordeeld dat verzoeker evenmin aantoonde dat de beweerde arrestatie van zijn vader en broers door de Kameroense politiediensten op enige waarheid zou berusten zodat hij evenmin een gegronde vrees voor vervolging kan koesteren als gevolg van deze arrestaties

2.4.3. Huidig beroep werd ingesteld tegen de beslissing van weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, genomen op 17 augustus 2018 in het kader van verzoekers tweede verzoek om internationale bescherming.

2.4.4. De Raad is niet bevoegd om naar aanleiding van de beoordeling van een volgend verzoek om internationale bescherming, de beslissing met betrekking tot het vorige verzoek om internationale bescherming nogmaals te beoordelen in beroep. Het komt de Raad immers niet toe om opnieuw uitspraak te doen over elementen die reeds in beslissingen met betrekking tot eerdere verzoeken om internationale bescherming werden beoordeeld en die, gelet op het feit dat de desbetreffende beslissingen niet binnen de wettelijk bepaalde termijn werden aangevochten of een beroep ertegen werd verworpen, als vaststaand moeten worden beschouwd, behoudens wanneer een bewijselement wordt voorgelegd dat van aard is om op zekere wijze aan te tonen dat die eerdere beslissingen anders zouden zijn geweest indien het bewijselement waarvan sprake ten tijde van die eerdere beoordelingen zou hebben voorgelegen. Dit neemt echter niet weg dat hij bij de beoordeling van een volgend verzoek om internationale bescherming rekening mag houden met alle feitelijke elementen, ook met elementen die resulteren uit verklaringen die gedurende de behandeling van een vorig verzoek om internationale bescherming zijn afgelegd.

2.4.5. *In casu* houdt verzoeker vast aan de verklaringen die hij aflegde in het kader van zijn eerste verzoek om internationale bescherming (notities van het persoonlijk onderhoud (hierna: notities) 25 mei 2018, p. 4-5). Deze verklaringen werden reeds als ongeloofwaardig beoordeeld en deze beoordeling dient als vaststaand te worden beschouwd.

2.4.6. De door verzoeker in het kader van zijn huidige, tweede verzoek, neergelegde stukken kunnen deze beoordeling evenmin wijzigen.

2.4.7. De Raad benadrukt dat de beoordeling van documenten binnen een asielaanvraag niet als alleenstaand kan worden gezien, maar deel uitmaakt van het geheel van de elementen die voorliggen ter beoordeling van de nood aan internationale bescherming. Aldus stelt de Raad vast dat er, in het kader van zijn eerste verzoek om internationale bescherming, geen geloof werd gehecht aan de arrestatie van zijn broers (en vader) en verzoeker in huidige asielaanvraag een bijkomende elementen aanbracht die de bewijskracht van voornoemde stukken objectief kan ondersteunen. Het filmpje van het mortuarium en de foto's van overleden mannen kunnen immers hun identiteit niet aantonen, laat staan enige familieband met verzoeker, of wanneer en in welke omstandigheden deze mannen om het leven kwamen. De overlijdenscertificaten van verzoekers beweerde broers zijn louter kleurenfotokopieën, waaraan de bewijswaarde relatief is nu deze door knip- en plakwerk gemakkelijk te vervalsen zijn (RvS 24 maart 2005, nr. 142.624, X; RvS 25 juni 2004, nr. 133.135, X). Bovendien ondermijnen de vele spelfouten op de stukken, in samenlezing met de informatie in het administratief dossier dat in Kameroen dergelijke documenten tegen betaling verkregen kunnen worden ("*COI Focus: Cameroun: Authentification de documents officiels*" van 28 maart 2017), de authenticiteit van de overlijdenscertificaten. Dergelijke gebrekkige stukken kunnen de waarachtigheid van het asielrelaas geenszins herstellen.

2.4.8. Het neergelegde filmpje van het politiegeweld tegenover burgers in Kameroen en de voorgelegde foto's en artikelen van het internet betreffen een loutere verwijzing naar de algemene situatie in het land van herkomst. Dergelijke stukken volstaan niet om aan te tonen dat verzoeker in zijn land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd. Deze vrees voor vervolging dient immers *in concreto* te worden aangetoond en verzoeker blijft hier, gelet op het voorgaande, in gebreke (RvS 9 juli 2003, nr. 121.481; RvS 15 december 2004, nr. 138.480).

2.4.9. De loutere bewering ter terechtzitting dat verzoeker na de opstelling van het verzoekschrift vernomen heeft dat zijn neef is omgekomen, wordt door geen enkel objectief stuk ondersteund. In zoverre het zou voortvloeien uit verzoekers eigen problemen en/of de problemen van zijn broers, merkt de Raad op dat deze niet aannemelijk worden bevonden.

2.4.10. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953, in aanmerking worden genomen.

2.5. Aangaande de subsidiaire beschermingsstatus

2.5.1. Verzoeker heeft niet aannemelijk gemaakt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit zijn verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

2.5.2. Uit de informatie vervat in het administratief dossier blijkt daarnaast dat er in Engelstalig Kameroen geen binnenlands of internationaal gewapend conflict aan de gang is, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

2.5.3. Op basis van "*COI Focus: Cameroun: La crise Anglophone*" van 23 april 2018 - door de commissaris-generaal toegevoegd aan het administratief dossier -, stelt de Raad vast dat Kameroen momenteel getroffen wordt door de een ernstige crisis rond Engelstalig Kameroen. De protestbeweging van de Engelstalige bevolking van Kameroen omvormde zich in de loop van een aantal maanden in een gewapende opstand met acties van een aantal radicale afscheidingsbewegingen, en de situatie verergerde in januari 2017, met de mislukte onderhandelingen tussen de stakers en de overheid, en de arrestatie van de boegbeelden van de protestbeweging. Volgens deze informatie uitte zich dit in september 2017 in "*ghost towns*"-operaties en de boycot van het onderwijs. Vanaf maart 2017 nam het aantal secessionistische splintergroepen die openbare gebouwen, handelszaken en scholen in brand steken omwille van het niet-opvolgen van de "*ghost towns*"-operaties en de boycot van het onderwijs, toe. Voornoemde informatie geeft aan dat tienduizenden Engelstaligen op 1 oktober 2017 betoogden op verschillende plaatsen in de regio's South West en North West om op symbolische wijze de onafhankelijkheid van de republiek Ambazonië uit te roepen, maar dat deze vreedzame betogingen met geweld werden onderdrukt door de ordetroepen, waarbij er doden en gewonden vielen onder de betogers. Vanaf november 2017 namen de gewelddadige acties van radicale afscheidingsbewegingen, in hoofdzaak gericht tegen officiële doelwitten, zoals de verdedigingstroepen, toe. De overheid reageerde hierop met geweld, door het ontplooiën van militaire troepen. Uit de informatie blijkt dat de veiligheidssituatie in de Engelstalige regio's tussen november 2017 en maart 2018 gekenmerkt werd door gerichte aanslagen op hoofdzakelijk gendarmes en militairen die verantwoordelijk was voor de dood van meer dan dertig gendarmes en soldaten. Ook maakten zich een aantal radicale groeperingen schuldig aan ontvoeringen en het in brand steken van instellingen die zich niet aan de boycot hielden. Vanaf december 2017 vonden er confrontaties plaats tussen het leger en de secessionistische militanten. De militaire operaties die de secessionistische groeperingen viseerden en waarbij er sprake zou geweest zijn van burgerslachtoffers, vonden volgens de informatie voornamelijk plaats in het departement Manyu, langs de grens met Nigeria, en in Kwa-Kwa in het departement N'dian, beiden in de regio South West. Algemeen kan er gesteld worden dat de veiligheidsincidenten zich beperkten tot de Engelstalige regio's van Kameroen, namelijk South West en North West, en dan nog vooral tot het departement Manyu in de regio South West, langs de grens met Nigeria. Naast de mislukte bomaanslag in Douala in september 2017 werden er sinds het begin van de crisis geen andere incidenten waarbij Engelstaligen zijn betrokken opgemerkt buiten de regio's South West en North West, aldus voornoemde informatie. Bij het sinds oktober 2017 gepleegde geweld vielen er burgerslachtoffers, maar het aantal burgerslachtoffers werd niet opgelijst, noch gecommuniceerd.

Dit zou volgens de informatie een bewuste strategie van de Kameroense overheid zijn. Verschillende bronnen halen het gebrek aan toegang tot informatie over het aantal burgerslachtoffers in dit conflict van lage intensiteit aan. Het geweld veroorzaakt wel een zorgwekkende humanitaire situatie, duizenden inwoners vluchtten naar buurland Nigeria en tienduizend vluchtten naar andere departementen die minder blootgesteld worden aan het geweld of naar de Franstalige regio's.

2.5.4. In het verzoekschrift wordt aangevoerd dat de voornoemde landeninformatie van 23 april 2018 "gedateerd" is "terwijl het conflict in verzoekers regio van herkomst recent escaleerde", waarvoor hij verwijst naar de bij het verzoekschrift gevoegde stukken "3. *International Crisis Group - CrisisWatch, Latest Updates, Africa, Cameroon, August 2018*", "4. *39th Session of the Human Rights Council, Opening statement by UN High Commissioner for Human Rights Michelle Bachelet, 10 September 2018*", "5. *ACLEDA, uittreksel databank, periode: 01/05/2018 - 31/08/2018, land: Kameroen, regio: Buea*", "10. *ACLEDA, "Political violence in Anglophone Cameroon", 22 juli 2018*" en "17. *The Guardian, "Violence in Cameroon's anglophone regions 'spiralling out of control'", 18 september 2018*".

2.5.5. Ter terechtzitting gaf de vertegenwoordiger van de commissaris-generaal aan dat er gewerkt wordt aan een nieuwe "COI Focus", maar deelt mee dat deze update de conclusies niet wijzigt dat er in Engelstalig Kameroen geen binnenlands of internationaal gewapend conflict aan de gang is, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Dit kan evenmin blijken uit de stukken door verzoeker neergelegd.

2.5.6. De korte "update" van "International Crisis Group - CrisisWatch" van augustus 2018 maakt melding van incidenten naar aanleiding van de presidentsverkiezingen van oktober 2018, waarbij separatisten doelgericht geweld pleegden op "security forces, state representatives and traditional rolers" en waarbij de ordediensten poogden de separatistische militanten te raken. Deze "update" maakt echter geen melding van een (recente) escalatie van het conflict (sinds april 2018) noch van het viseren van de burgerbevolking. Dit stuk is weliswaar actueler dan de informatie in het administratief dossier. Het vermeldt bij een opsomming van de (7-tal) incidenten één getroffen burger, die samen met een "traditional leader" op 23 augustus 2018 gekidnapt werd.

2.5.7. De "Opening statement by UN High Commissioner for Human Rights Michelle Bachelet" op 10 september 2018 stelt dat de situatie in Kameroen "has worsened in recent months", dat de gevechten tussen de Engelstalige afscheidingsbeweging en de veiligheidsdiensten intensifieerden en dat er "a large number of civilian victims" en ontheemden zijn. Dergelijke actuelere maar beperkte stellingen kunnen echter evenmin aantonen dat de beweerde verslechterde en geïntensifieerde situatie in Engelstalig Kameroen thans wel voldoet aan artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

2.5.8. Noch het onleesbare uittreksel van de ACLEDA-databank, waaruit volgens het verzoekschrift zou blijken "dat er van mei t.e.m. augustus 2018 in Buea 17 veiligheidsincidenten plaatsvonden in 3 maanden tijd", noch het artikel "10. *ACLEDA, "Political violence in Anglophone Cameroon", 22 juli 2018*", doet afbreuk aan de vaststelling dat zowel de acties van de afscheidingsbeweging als de (re)acties van de autoriteiten doelgericht zijn en bijgevolg in beperkte mate de burgerbevolking treffen. Het aantal "fatalities" in het artikel "10. *ACLEDA, "Political violence in Anglophone Cameroon", 22 juli 2018*", dat doorheen 2018 gestegen zou zijn, maakt overigens geen onderscheid tussen burgers en deelnemers aan het conflict ("COI Focus: Cameroun: La crise Anglophone", p. 26). Ook verzoeker gaf in zijn verzoekschrift toe dat het door ACLEDA gehanteerde cijfer "niet [kan] worden aanvaard als een betrouwbare bron van het aantal burgerslachtoffers", gezien er simpelweg "geen betrouwbare informatie over het aantal burgerslachtoffers" is. Deze (meer actuele) ACLEDA-cijfers van incidenten en "fatalities" kunnen voorgaande conclusie, die volgt uit de "COI Focus: Cameroun: La crise Anglophone", dan ook niet wijzigen.

2.5.9. Het artikel van 18 september 2018 van "The Guardian" meldt een toenemende zorgwekkende veiligheidssituatie in Kameroen, een separatistische aanval op een school bij Buea, waar meer dan 20 mensen waaronder kinderen gewond werden, een kidnapping van 7 studenten en hun leerkracht en een vrees voor het escaleren van het conflict naar aanleiding van de verkiezingen. De verwijzing naar deze bepaalde incidenten toont echter niet aan dat de strijdende partijen gevechtsmethodes gebruiken die de kans op burgerslachtoffers vergroten, noch dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde (gewapend) conflict in het land van herkomst, dermate hoog is dat een burger die terugkeert naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade.

2.5.10. Waar in het verzoekschrift vervolgens nog gewezen wordt op de problematische humanitaire situatie in de regio (stukken 4, 9, 12, 14-21) en op het vallen van slachtoffers onder de burgerbevolking (stukken 4-11, 13, 17), stelt de Raad vast dat deze elementen werden meegenomen bij beoordeling.

2.5.11. Niettegenstaande het geweld in de regio's South West en North West slachtoffers opeist en een zorgwekkende humanitaire situatie veroorzaakt, zoals ook blijkt uit de "*COI Focus: Cameroun: La crise Anglophone*", moeten ook andere objectieve elementen worden meegenomen bij de beoordeling van de veiligheidssituatie. Zulke elementen zijn het aantal conflict gerelateerde incidenten, de intensiteit van deze incidenten, de doelwitten die de partijen in het conflict beogen, de aard van het gebruikte geweld, de mate waarin burgers het slachtoffer zijn van doelgericht dan wel willekeurig geweld, de oppervlakte van het gebied dat getroffen wordt door willekeurig geweld, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal in het betrokken gebied, de impact van dit geweld op het leven van de burgers, en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om de regio te verlaten.

2.5.12. *In casu* blijkt uit de informatie in het administratief dossier én uit de bij het verzoekschrift gevoegde informatie het om een gelokaliseerd conflict gaat, dat zich beperkt tot de Engelstalige regio's South West en North West en dat getypeerd wordt door doelgerichte acties van de afscheidingsbeweging tegenover de overheid (waaronder Franstalige scholen) enerzijds en door doelgerichte (re)acties van de ordediensten tegenover de separatisten. Noch uit de informatie van de commissaris-generaal toegevoegd aan het administratief dossier noch uit de door verzoeker bijgebrachte artikelen, rapporteringen en "*Foto's die vrienden, kennissen en inwoners uit dezelfde regio van verzoeker op Facebook hebben gezet*" kan blijken dat het geweld in de regio's South West en North West thans dermate hoog, algemeen verspreid en willekeurig is dat verzoeker in geval van een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

2.5.13. Met het betwisten en tegenspreken van deze beoordeling, het poneren van een reëel risico op het lijden van ernstige schade, de verwijzing naar (recente) incidenten, het wijzen op het vallen van burgerslachtoffers, het aanhalen van cijfermateriaal in dit verband en de verwijzing naar rechtspraak van de Raad, brengt verzoeker geen afdoende concrete, objectieve informatie bij die voorgaande appreciatie kan ombuigen. De in het verzoekschrift aangehaalde informatie ligt immers in dezelfde lijn als de informatie waarop de voormelde analyse van de veiligheidssituatie in Engelstalig Kameroen is gesteund. Dat zich in de regio's South West en North West sinds het opstellen van de "*COI Focus: Cameroun: La crise Anglophone*" van 23 april 2018 nog gewelddadige incidenten en andere geweldfeiten hebben voorgedaan en dat daarbij (burger)slachtoffers vallen, wordt niet betwist, maar kan de conclusie ook niet wijzigen..

2.5.14. Gelet op het voorgaande toont verzoeker niet aan dat de bestreden beslissing, door te verwijzen naar de "*COI Focus: Cameroun: La crise Anglophone*" van 23 april 2018, de onderzoeksplicht in artikel 10.3 van de herschikte Procedurerichtlijn of de samenwerkingsplicht in artikel 4 van de Kwalificatierichtlijn geschonden heeft.

2.5.15. In het verzoekschrift wordt gevraagd om verzoekers persoonlijke omstandigheden in aanmerking te nemen, zijnde dat hij (i) Engelstalig is, afkomstig uit Muea, een dorpje dichtbij de stad Buea, zijnde "*de belangrijkste stad van de Zuid-West provincie in Kameroen, één van de twee Engelstalige regio's*"; (ii) werkte als "*guidance counselor*" op een school en dat scholen gevisieerd worden, (iii) geen netwerk meer heeft ter plaatse gezien zijn moeder en zus zich eind juli 2018 gedwongen zagen om te vluchten en momenteel in Franstalig Kameroen verblijven, zonder een stabiel inkomen of huisvesting.

2.5.16. Vooreerst merkt de Raad op dat verzoeker zijn werkzaamheden als 'guidance counselor' in een school nabij Buea niet aannemelijk maakt. Zo werd er, in het kader van zijn eerste verzoek om internationale bescherming, reeds op gewezen dat het toen door hem neergelegde werkzaamheidsattest van 10 augustus 2017 niet overeenstemt met zijn eigen beweringen en dat zijn verklaringen over de leerkrachtenstaking te Buea intern tegenstrijdig waren en bovendien niet strookten met de objectieve informatie.

2.5.17. Verder stelt de Raad vast dat het door hem aangehaald gedwongen vertrek van zijn moeder en zus eind juli 2018 niet kan worden aangetoond middels de bij het verzoekschrift gevoegde "*Bustickets moeder en zus van 21 juli 2018 van Buea naar Bamungu, het busstation waar ze overstapten op een lokale bus naar Bafoussam*". Dergelijke tickets kunnen immers ook om andere redenen aangekocht zijn.

2.5.18. Verzoekers beweerd verblijf in Muea, dichtbij de stad Buea, is niet afdoende om te oordelen dat verzoeker omwille van deze persoonlijke omstandigheid een dermate verhoogd risico loopt, waardoor de ernst van de bedreiging alsnog zou voldoen aan artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, hoewel de mate van het geweld niet dermate hoog is dat elke burger louter door zijn aanwezigheid aldaar een dergelijk risico loopt.

2.5.19. Volledigheidshalve merkt de Raad nog op dat verzoeker niet aannemelijk maakt waarom hij desgevallend zijn leven niet in een ander (Franstalig) deel van Kameroen zou kunnen verder zetten, zoals ook aangebracht werd ter terechtzitting. Uit zijn verklaringen blijkt dat hij Engels en pidgin Engels spreekt (notities 29 november 2017, p. 4), dat hij middelbare studies afrondde (notities 29 november 2017, p. 4), dat hij vervolgens als 'guidance counselor' werkte in een school (notities 29 november 2017, p. 4), dat hij twee keer naar India ging (in augustus 2016 en september 2016) om bij de Litouwse ambassade daar een visum te verkrijgen (notities 29 november 2017, p. 8), dat hij in Litouwen of een ander Europees land naar de universiteit wou gaan (notities 29 november 2017, p. 6-9) en dat hij daarna ook naar Dubai ging met een toeristenvisum om er te werken en om van daaruit te solliciteren voor jobs in Litouwen (notities 29 november 2017, p. 9). Verzoeker verklaarde zelf een jonge man met ambitie te zijn (notities 25 mei 2018, p. 6). Hij gaf overigens toe in België financiële hulp te ontvangen vanuit Kameroen, van een vriend en van zijn moeder ("*Ik heb hulp gekregen van mijn moeder en vriend. [...] Mijn moeder heeft haar geld gestuurd om aan mij te geven. [...] Ik krijg geld van mijn familie. [...] Dit papier is geld dat mijn vriend me heeft gestuurd een paar weken geleden. [...] Ik krijg geld, dat sturen ze naar mij, ze kunnen me geen eten of zo sturen uit Kameroen. Dus ze sturen me geld zodat ik voor me kan zorgen in België. [...] Ik houd er niet van om te zitten en te wachten tot mensen me geld sturen, zoals mijn moeder nu doet.*"; notities 25 mei 2018, p. 6). Bijgevolg kan niet worden ingezien waarom verzoeker zich, met zijn opleidingsniveau en zijn werk-, reis- en levenservaring, niet in het Franstalig gedeelte van Kameroen zou kunnen vestigen, desgevallend met de (financiële) hulp van zijn familie of vriend(en) aldaar. Ook ter terechtzitting werd hiervoor geen verklaring gegeven.

2.5.20. Dienaangaande wordt nog opgemerkt dat uit de "*COI Focus: Cameroun: La crise Anglophone*" van 23 april 2018 blijkt dat duizenden Engelstaligen toevlucht zoeken tot de Franstalige regio's, dat er daar geen grootschalige incidenten plaatsvinden die gericht zijn op Engelstaligen en dat de autoriteiten hoogstens Engelstaligen viseren die betrokken zijn/waren bij de onafhankelijkheidsbeweging (p. 28-29). De Raad herhaalt dat er geen geloof werd gehecht aan verzoekers deelname aan de leerkrachtenstaking in Buea, noch aan de vervolgingen waarover hij sprak. Dat verzoeker niet geïmagineerd werd/wordt door de overheid kan overigens nog afgeleid worden uit het feit dat hij (na zijn beweerde problemen) op legale wijze, met paspoort en visum het land heeft verlaten via de luchthaven van Douala. Aldus zal verzoeker bij een vestiging in de Franstalige regio's evenmin geïmagineerd worden.

2.6. Waar een schending van artikel 3 van het EVRM wordt aangevoerd, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal en die van de Raad in de onderhavige procedure beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.7. Wat de aangevoerd schending van artikel 13 van het EVRM betreft, wijst de Raad er vooreerst op dat artikel 13 van het EVRM voorziet dat eenieder wiens rechten en vrijheden in het EVRM vermeld geschonden zijn, recht heeft op een daadwerkelijk rechtsmiddel voor een nationale instantie, ook indien deze schending is begaan door personen in de uitoefening van een ambtelijke functie. Los van de vraag of er enige inbreuk werd begaan ten aanzien van de rechten en vrijheden van verzoeker, dient te worden vastgesteld dat verzoeker gebruik heeft gemaakt van de mogelijkheid om de bestreden beslissing voor te leggen aan de Raad en zijn middelen aan te voeren, zodat artikel 13 van het EVRM gerespecteerd werd.

2.8. Er wordt geen gegrond middel aangevoerd.

2.8.1. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aantoonde.

2.8.2. Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen.

De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vier maart tweeduizend negentien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

K. DECLERCK